

ΔΕΝ ΤΟΥΣ «ΕΙΠΑΝ» ΤΙΠΟΤΑ ΟΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΩΝ «ΘΥΜΑΤΩΝ» ΤΟΥΣ; Στην κλίνη του Προκρούστη, ο λαός!

Τους μόνους που ακούει ο Πρωθυπουργός είναι οι φίλοι του από το γυμναστήριο, τους οποίους εν τω μεταξύ βάφτισε υπουργούς και συμβούλους του...

Είναι εκπληκτική η εμμονή της ηγετικής -και πάντως όχι ολόκληρης- ομάδας του κυβερνώντος κόμματος στην αντίληψη ότι δεν υπάρχει άλλη οδός, από την εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου προγράμματος εξόδου -όπως ελπίζουν- της χώρας από την κρίση. Μάλιστα, όπως ακούστηκε από τα χείλη του σημερινού Πρωθυπουργού, «δεν υπάρχει άλλη οδός, για τη σωτηρία της χώρας».

Τον βουλευτή Άγγελο Κολακοτρώνη

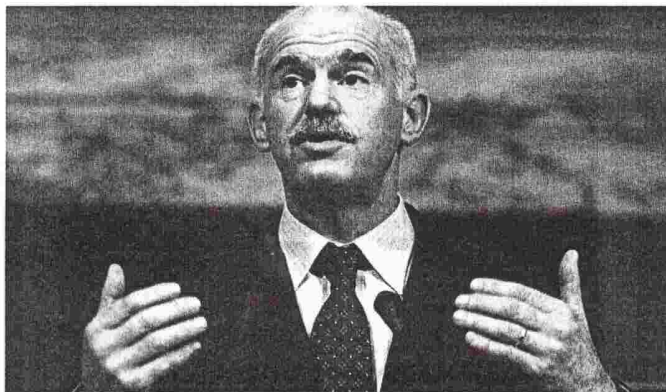
Η αντίληψη αυτή, απηχεί ασφαλώς απόψεις που διατυπώνονται από το στενό περιβάλλον του κ. Παπανδρέου, το οποίο ως γνωστόν αποτελείται από συμβούλους που δεν έχουν καμιάν απολύτως σχέση με την ελληνική πραγματικότητα. Συμβούλους που το μόνο που έχουν στο όπιο μυαλό τους είναι οι αριθμοί κατά πλήρη και εξοργιστική περιφρόνηση του παράγοντα «άνθρωπος».

Έβαλαν κάτω -επί χάρτου- τη χώρα και λογαριάζουν χωρίς τον «ξενοδόχο», δεν αφουγκράζονται καν την βοή των επερχομένων γεγονότων, αδιαφορούν για τις κραυγές απόγνωσης των αγανακτισμένων πολιτών, και όλων εκείνων επιπλέον που κάτι θέλουν να τους πουν, με τη στάση και τη συμπεριφορά τους.

Σε πολιτική έρημο

Όλων των παραγόντων που συγκροτούν τελικά τη θέληση της Πατρίδας, που κραυγάζει μέσα στην απάνθρωπη πολιτική έρημο ότι δεν αντέχει άλλο, ότι το μήγμα πολιτικής που ακολουθείται είναι εκρηκτικό και από ημέρα σε ημέρα, από ώρα σε ώρα, μπορεί όλα να αλλάξουν δραματικά καταποντίζοντας την Ελλάδα στον γκρεμό της πολιτικής αναλγησίας, αλλά και ανοησίας, ταυτόχρονα. Με τους πολίτες αυτής της χώρας ξαπλωμένους επί της προκρούστειας κλίνης των ξένων αφεντιάδων, τους οποίους καλέσαμε να μας σώσουν και όχι να μας εξοντώσουν.

Αλλά ακόμη και αυτός ο Προκρούστης, της ελληνικής μυθολογίας δεν ήταν απλώς

ένας βλοσυρός παράφρων. Κυρίως ως κτήνος που ήταν, δεν είχε μυαλό. Τα εγκλήματά του έμειναν στη μυθολογία για να περιγράψουν αυτά τα ήδη προαναφερθέντα «προσόντα» του. Είχε πάντως την ίδια τύχη με τα θύματά του και έτσι, ο μύθος δηλοί ότι αυτά που απε-

γάζονται οι κυβερνώντες εναντίον του ελληνικού Λαού, εξ αιτίας της ανικανότητάς τους, είναι πολύ πιθανό, όχι απλώς να τους οδηγήσουν σε κάποια προκρούστεια κλίνη, αλλά στο έρεβος των πιο θλιβερών σελίδων της Ιστορίας.

Κοινωνικός Αρμαγεδών!

Όχι μόνο διότι αγνόησαν τον παράγοντα άνθρωπο, αλλά κυρίως διότι ακόμη και για αυτά τα αγέννητα παιδιά και εγγόνια μας, προετοίμασαν έναν κοινωνικό Αρμαγεδών.

Με τον όρο αυτό αναφερόμαστε συνήθως στο τέλος του κόσμου. Και μπορεί να

μην έρχεται ακριβώς το τέλος του κόσμου, αλλά για τον καθένα ανθρώπινο το τέλος του κόσμου είναι όταν δεν μπορεί να εξασφαλίσει τα απαραίτητα για την επιβίωση της οικογένειάς του.

Όταν βάζουν λουκέτο στην επιχείρησή του, όταν οι νέοι αυτής της χώρας αναζητούν ήδη μια καλύτερη τύχη στην ξενιτειά, όταν ο Ελληνισμός δεν έχει ένα όραμα που να μπορεί να συντηρεί την Ιστορία, την Παράδοση και τον Πολιτισμό του.

Και η οργή των πολιτών είναι δικαιολογημένη, για όσα αποφασίζουν για αυτόν, χωρίς αυτόν. Σιγά όμως που θα τους ρωτούσαν...

Εδώ ο ίδιος ο Πρωθυπουργός δεν ακούει την κοινοβουλευτική του ομάδα, κορυφαία στελέχη του και σώφρονες ανθρώπους που πάνε να σώσουν ό,τι ακόμη μπορεί να περισωθεί. Κάνει ότι δεν έχει ακούσει εκείνα που από πολλών μηνών έλεγε ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός και επαναλαμβάνουν τώρα όλοι -κάνοντας επίσης ότι δεν τα είχαν ακούσει- περί κυβέρνησης εθνικής αντίληψης και περί εκλογών που μόνο αυτές σε τελικό στάδιο μπορούν να δώσουν τη λύση.

Τους μόνους που ακούει ο Πρωθυπουργός, είναι όσους βάφτισε συμβούλους του ή και υπουργούς, όλους εκείνους δηλαδή τους φίλους του από το γυμναστήριο. Αυτοί μας κυβερνούν σήμερα...

Όταν...

Όταν είσαι ο Χαρίλαος Τρικούπης...

Όταν λες το διαχρονικό «δυστυχώς επτωχεύσαμεν»...

Τότε, βάζεις το ριγέ σου καλοσιδερωμένο κουστόμι, βάζεις το κλακ, επί της κεφαλής και βαδίζεις... ΠΕΖΗ την Πανεπιστημίου, πηγαίνοντας στην ΤΟΤΕ ΘΡΥΛΙΚΗ ΕΣΗΕΑ, για να μιλήσεις στον λαό, χωρίς σιδηρόφρακτες περιφράξεις...

Αλλά, τότε οι δημοσιογράφοι - ΟΛΟΙ - δημοσιογραφούσαν αντικειμενικά και αμερόληπτα...

Το μεροκάματο έβγαине από την πένα και τα γραπτά ενός εκάστου...

Δεν υπηρετούσαν καθεστωτικές συμπεριφορές, όπως ορισμένοι, δυστυχώς, σήμερα...

κώς, σήμερα...

Ο κόσμος τους λάτρευε, τους δημοσιογράφους...

Ο κόσμος σεβόταν τον πρωθυπουργό...

Και ο πρωθυπουργός ΣΕΒΟΤΑΝ τον κόσμο...

Πήγε, λοιπόν, ο Τρικούπης πεζή μέσα από τον κόσμο στην ΕΣΗΕΑ...

Δεν τον ΦΟΒΟΤΑΝΕ τον κόσμο...

Οι πρωθυπουργοί, κύριοι, του σήμερα, οι Πρόεδροι, οι Αρχιεπίσκοποι και οι Βουλευτές βαδίζουν...

ΣΥΜΠΟΡΕΥΟΝΤΑΙ, ΑΝ ΘΕΛΕΤΕ μαζί, δίπλα στον κόσμο...

Τα υπόλοιπα που ακούγονται τελευταία, είναι ...ΠΕΤΑΛΩΜΑΤΑ ΨΥΛΛΩΝ!

Γκέγκε; Άντε μου...

Περ.Περ